

**Joint Statement Between the People's Republic of China,
the Republic of India and the Republic of the Union of Myanmar
on the 60th Anniversary of the Announcement of
the Five Principles of Peaceful Coexistence**

On 28th June 2014, H.E. Xi Jinping, President of the People's Republic of China, H.E. Pranab Kumar Mukherjee, President of the Republic of India, and H.E. U Thein Sein, President of the Republic of the Union of Myanmar attended the conference on commemorating the 60th anniversary of the announcement of the Five Principles of Peaceful Coexistence held in Beijing. The heads of state reviewed the historical significance and far-reaching impact of the announcement of the Five Principles of Peaceful Coexistence, believing that these principles are still important and relevant in today's world. Upon the conclusion of the conference, the three countries issued the *Joint Statement on the 60th Anniversary of the Announcement of the Five Principles of Peaceful Coexistence (the Beijing Statement)* as follows:

I

1. The Parties recalled the visit by H.E. Zhou Enlai, Premier of the People's Republic of China, to India and Myanmar in June 1954, and the joint statement issued separately with H.E. Jawaharlal Nehru, Prime Minister of the Republic of India and H.E. U Nu, Prime Minister of the Union of Myanmar, which initiated the Five Principles of Peaceful Coexistence, namely mutual respect for sovereignty and territorial integrity, mutual non-aggression, non-interference in each other's internal affairs, equality and mutual benefit, and peaceful coexistence,

and reaffirmed that these principles were to be applied to their relations with other countries in Asia and the world.

The Five Principles of Peaceful Coexistence were then written into the *Declaration on Promotion of World Peace and Cooperation* of the First Asian-African Conference in April 1955, the *Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Cooperation among States in Accordance with the Charter of the United Nations* of the UN General Assembly in 1970, and the *Charter of Rights and Obligations of National Economies* of the UN General Assembly in 1974, and became basic norms of international relations and international law widely accepted by the international community.

2. The Five Principles of Peaceful Coexistence reflected the aspirations of the Asian and other developing countries to achieve independence, and the purposes and principles of the *Charter of the United Nations*, and complied with the historical trend towards peace and development as well as the common interests of all peoples. Despite the test of international vicissitudes over the past 60 years, the Five Principles of Peaceful Coexistence has been widely accepted and observed by the international community as a basic norm governing state-to-state relations, and made important contribution to world peace and human progress.

II

3. The Parties agreed that given the underlying trend towards a multi-polar world and economic globalization, countries have grown increasingly inter-connected and inter-dependent, and peace, development and win-win cooperation has become the trend of the times.

* A large number of emerging markets and developing countries have accelerated their modernization and the international order continues to move towards the direction that is conducive to peace and development of the world. Meanwhile, with profound adjustment in the global political and economic landscape, uncertainties and destabilizing factors increased, and new forms of hegemonism, power politics and neo-interventionism have emerged. Traditional and non-traditional security threats are intertwined, and food security, climate change and other global issues have become more prominent. To maintain peace and promote common development remains a long and uphill journey.

Given the new situation, to advocate and practice the Five Principles of Peaceful Coexistence is of great importance to upholding international equity and justice, and to maintaining world peace and stability. With its universal applicability and strong vitality, the Five Principles of Peaceful Coexistence will continue to help guide the friendly relations among countries, set out the boundary for countries to exercise their justifiable rights and fulfill their responsibilities, and provide effective ways for countries to peacefully resolve problems left from history and international disputes, and create favorable conditions for developing countries to safeguard their interests and to promote win-win cooperation and common development, and lay down the fundamentals for establishing a more just and reasonable international order.

III

4. As countries that jointly initiated the Five Principles of Peaceful Coexistence, China, India and Myanmar have been promoting their good-neighborliness, friendship and cooperation under the guidance of

the Five Principles of Peaceful Coexistence, which has brought benefits to their countries and peoples, and made important contribution to peace, stability and development of Asia and the world at large.

On the occasion of the 60th anniversary of the announcement of the Five Principles of Peaceful Coexistence, China, India and Myanmar are determined to carry forward the spirit of the Five Principles of Peaceful Coexistence by consolidating and advancing their friendly relations and cooperation; following the path of peaceful development and promoting peace, stability and prosperity in the region; advocating a fair, democratic and harmonious world order, and working together to build security assurances, share the results of development, and usher in a brighter future.

5. On the basis of the "Five Principles of Peaceful Coexistence, namely mutual respect for sovereignty and territorial integrity, mutual non-aggression, non-interference in each other's internal affairs, equality and mutual benefit, and peaceful coexistence", the Parties emphasized their willingness to propose the following:

(1) To uphold sovereign equality. Sovereign equality is a universal principle that applies to all countries, and sovereignty and territorial integrity brooks no violation. All countries, big or small, rich or poor, strong or weak, are equals. We respect each other's social system, ideology and development path, and respect each other's core interests and major concerns. We insist in non-interference in the internal affairs of other countries, and oppose the act to subvert the legitimate government of other countries. Fully respecting the diversity of civilizations, we will increase dialogue among civilizations, cultures and religions, and

encourage inclusiveness, mutual-learning and common development of different civilizations through seeking common ground while shelving differences.

(2) To achieve win-win cooperation. We will enhance mutually beneficial cooperation and build a community of shared destiny with common progress and development interests shared by all. We will endeavor to build and improve the global economic and trade system that is open, cooperative and win-win in nature, and oppose trade and investment protectionism in all forms. We will promote sustainable economic, social and environmental progress, so that benefits of development would be shared by all people in a better and more equitable way. We will deepen regional cooperation in Asia, and work together to build the Silk Road economic belt and the 21st century maritime Silk Road, and advance the BCIM Economic Corridor.

(3) To pursue common security. We encourage all countries to follow the path of peaceful development, and advocate common, comprehensive, cooperative and sustainable security. We are committed to mutual non-aggression, and to resolving differences and disputes peacefully through dialogue and consultation. We oppose the use or the threat of force, oppose war or aggression, and oppose terrorism in all manifestations. We will build an open, transparent and equal-footed security cooperation architecture for the Asia-Pacific and jointly uphold world peace and security.

(4) To uphold fairness and justice. We will promote democracy in international relations and advocate that the destiny of the world should be decided by people of all countries. We firmly oppose hegemonism,

power politics, and the practice of the strong bullying the weak or the rich oppressing the poor. We stand for the authority and seriousness of international law and international order, and oppose double standards. Guided by the principle of common but differentiated responsibilities and the principle of cooperation, we will firmly uphold the legitimate rights and interests of the developing countries. We support the G20, Shanghai Cooperation Organization, BRICS, ASEAN, SAARC and others in playing an active role in international affairs. We will work to move the international order towards a more just and reasonable direction.

(5) To advocate a multi-polar world. We will actively promote a multi-polar world, and encourage the harmonious coexistence among various forces. We will enhance the solidarity and cooperation among the developing countries, and support the efforts to increase representation and voice of the developing countries in international affairs. We need to increase mutual understanding and cooperation between the developed and developing countries, build new types of relations among big countries, and foster new diplomatic concepts and principles on the basis of inclusiveness, cooperation and diversity.

6. The Parties believe that enshrined with new elements of our times, the Five Principles of Peaceful Coexistence will display stronger vitality. The Parties stand ready to work with other peace-loving countries and peoples to practice and enhance the Five Principles of Peaceful Coexistence, and establish a new type of international relations featuring equality, trust, inclusiveness, mutual learning and win-win cooperation, and make new contribution to peace and progress of the mankind.

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံနှင့် အိန္ဒိယသမ္မတနိုင်ငံတို့အကြား ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူယှဉ်တွဲနေထိုင်ရေး မူကြီး(၅)ရပ် ကြေညာသည့် နှစ် (၆၀)ပြည့် ပူးတွဲထုတ်ပြန်ကြေညာချက်

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ငြိမ်းချမ်းစွာအတူယှဉ်တွဲနေထိုင်ရေး မူကြီး(၅)ရပ် စတင်ကျင့်သုံးခဲ့သည့် နှစ်(၆၀)ပြည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ပေကျင်းမြို့တွင် ကျင်းပခဲ့သော ညီလာခံသို့ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတ ဦးသိန်းစိန်၊ တရုတ်ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံ သမ္မတ မစ္စတာရှီကျင့်ဖျင်နှင့် အိန္ဒိယသမ္မတနိုင်ငံ သမ္မတ မစ္စတာ ပါရာနတ် ကူးမားရ် မူခါးဂျီးတို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြပါသည်။ အဆိုပါနိုင်ငံခေါင်းဆောင်ကြီးများမှ ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူ ယှဉ်တွဲနေထိုင်ရေး မူကြီး(၅)ရပ်သည် အရေးပါအရာရောက်ဆဲဖြစ်ပြီး ယနေ့ကမ္ဘာ့ အခြေအနေနှင့် လိုက်လျောညီထွေမှု ရှိသေးကြောင်းကို ယုံကြည်လက်ခံကြလျက်၊ ယင်းမူကြီး (၅)ရပ် ကြေညာခဲ့ခြင်း၏ သမိုင်းကြောင်းအရ အရေးပါမှုများနှင့် ရေရှည် အကျိုးသက်ရောက်မှုများ အပေါ် ပြန်လည်သုံးသပ်ခဲ့ကြပါသည်။ ညီလာခံအပြီးတွင် ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူယှဉ်တွဲ နေထိုင်ရေး မူကြီး(၅)ရပ် ကြေညာခဲ့သည့် နှစ်(၆၀)ပြည့်အထိမ်းအမှတ် အခမ်းအနား ဆိုင်ရာ အောက်ပါ ပူးတွဲကြေညာချက် (ပေကျင်းကြေညာချက်)ကို ထုတ်ပြန်ခဲ့ ပါသည်-

အပိုဒ် (၁)

၁။ နိုင်ငံသုံးနိုင်ငံတို့သည် ၁၉၅၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ အတွင်း တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ ဝန်ကြီးချုပ် မစ္စတာ ချူအင်လိုင်း မြန်မာနိုင်ငံနှင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံတို့သို့ သွားရောက်လည်ပတ် ခဲ့သည့် ခရီးစဉ်နှင့် ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူယှဉ်တွဲ နေထိုင်ရေး မူကြီး(၅)ရပ်ဖြစ်သော တစ်နိုင်ငံ၏ အချုပ်အခြာအာဏာနှင့် နယ်မြေပိုင်ဆိုင်မှုကို တစ်နိုင်ငံက လေးစားရေး ၊ တစ်နိုင်ငံနှင့် တစ်နိုင်ငံ မကျူးကျော်ရေး၊ တစ်နိုင်ငံ၏ ပြည်တွင်းရေးတွင် တစ်နိုင်ငံက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းမပြုရေး၊ တစ်နိုင်ငံနှင့်တစ်နိုင်ငံ တန်းတူ ညီမျှမှုနှင့် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အပြန်အလှန် အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှု ရှိစေရေးနှင့် ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူယှဉ်တွဲ နေထိုင်ရေး၏ အစကနဦးဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စု သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဝန်ကြီးချုပ် ဦးနုနှင့် အိန္ဒိယသမ္မတနိုင်ငံ ဝန်ကြီးချုပ် မစ္စတာ ဂျဝါဟာလာနေရူးတို့ သီးခြားစီထုတ်ပြန်ကြေညာချက် များကို ပြန်လည်အမှတ်ရကြသည်။ အဆိုပါမူကြီးများသည် အခြားသောအာရှနှင့် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံ များနှင့်ဆက်ဆံရေးတွင် အသုံးပြု ရမည့် မူကြီးများအဖြစ်လည်း ထပ်လောင်း အတည်ပြုခဲ့ကြ ပါသည်။

ငြိမ်းချမ်းစွာအတူယှဉ်တွဲနေထိုင်ရေး မူကြီး(၅)ရပ်အား ၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် ကျင်းပ ခဲ့သော ပထမအကြိမ် အာရှ-အာဖရိကကွန်ဖရင့်၏ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှု မြှင့်တင်ရေးကြေညာချက်^{၂/}၊ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင်ကျင်းပခဲ့သော ကုလသမဂ္ဂ

^{၂/} Declaration on Promotion of World Peace and Cooperation

အထွေထွေညီလာခံ၌ ထုတ်ပြန်ခဲ့သည့် ကုလသမဂ္ဂပဋိညာဉ်စာတမ်းနှင့်အညီ နိုင်ငံများအကြား ချစ်ကြည်ရင်းနှီးသော ဆက်ဆံရေး၊ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးနှင့်ပတ်သက်သော နိုင်ငံတကာ ဥပဒေ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်း များဆိုင်ရာ ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်^{၂/} ၊ ၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင် ကျင်းပ ခဲ့သော ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံ၌ ထုတ်ပြန်ခဲ့သော စီးပွားရေးဆိုင်ရာ အခွင့်အရေးများ နှင့် တာဝန်ဝတ္တရားများ ပဋိညာဉ် စာတမ်း^{၃/}တို့တွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့ကြပြီး နိုင်ငံတကာ အသိုင်းအဝိုင်းမှ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် လက်ခံထားကြသော နိုင်ငံတကာဥပဒေနှင့် နိုင်ငံတကာ ဆက်ဆံရေးတို့အတွက် အခြေခံစံနှုန်းများ ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

၂။ ငြိမ်းချမ်းစွာအတူယှဉ်တွဲနေထိုင်ရေး မူကြီး(၅)ရပ်သည် အာရှနိုင်ငံများနှင့် အခြားသော ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ၏ ရည်မှန်းချက်ဖြစ်သော လွတ်လပ်ရေးရလိမ့်မူ၊ ကုလသမဂ္ဂပဋိညာဉ်စာတမ်း၏ မူဝါဒများနှင့် ရည်ရွယ်ချက်များကိုထင်ဟပ်ခဲ့ပြီး၊ အားလုံးသော ပြည်သူများ၏ဘုံအကျိုးစီးပွားနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးသမိုင်းကြောင်းဦးတည်ချက်နှင့် လိုက်လျောညီထွေရှိခဲ့ပါသည်။ နှစ်ပေါင်း(၆၀)ကျော် နိုင်ငံတကာ ပြောင်းလဲမှုများနှင့် ပြဿနာများ၏ စမ်းသပ်မှုများနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရ သော်လည်း ငြိမ်းချမ်းစွာအတူယှဉ်တွဲနေထိုင်ရေးမူကြီး(၅)ရပ်ကို နိုင်ငံအချင်းချင်း ဆက်ဆံရေးတွင် ထိန်းကျောင်းပေးသည့် အခြေခံစံနှုန်းတစ်ခုအဖြစ် နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်း မှ ကျယ်ကျယ် ပြန့်ပြန့် လက်ခံကျင့်သုံးခဲ့ကြပြီး၊ ငြိမ်းချမ်းစွာအတူယှဉ်တွဲနေထိုင်ရေး မူကြီး(၅)ရပ် သည် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် လူသားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် အရေးကြီးသော အထောက်အကူ လည်း ပြုခဲ့ပါသည်။

အပိုဒ် (၂)

၃။ တရုတ်၊အိန္ဒိယနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတို့သည် စီးပွားရေးဆိုင်ရာကမ္ဘာတစ်ဝန်း ဆက်စပ် ဖြစ်ပေါ်မှု ဖြစ်စဉ်နှင့် ဗဟုမဏ္ဍိုင်ပြုကမ္ဘာ^{၄/}သို့ ရှေ့ရှုပြောင်းလဲလာသည့် ကမ္ဘာကြီး၏ အခြေအနေအရ နိုင်ငံ များသည် တစ်နိုင်ငံနှင့်တစ်နိုင်ငံအကြား ပိုမိုဆက်နွယ်ကာ အပြန်အလှန် မှီခိုလာကြပြီး ငြိမ်းချမ်းရေး၊ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနှင့် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေသည့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုများ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ကြောင်း သဘောတူညီခဲ့ကြပါသည်။ ပေါ်ပေါက် လာသည့် ဈေးကွက်အသစ်များနှင့် ဖွံ့ဖြိုးဆဲ နိုင်ငံအများအပြားသည် ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးရေးကို အရှိန်အဟုန်ဖြင့် လုပ်ဆောင်လာကြပြီး နိုင်ငံတကာ အခြေအနေ^{၅/}သည် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးဆီသို့ ဆက်လက်ဦးတည်ရွေ့လျားလျက် ရှိပါသည်။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးနှင့် စီးပွားရေး မျက်နှာစာတွင် လေးနက်သော ချိန်ညှိမှုများနှင့် တစ်ချိန် တည်းတွင် မသေချာမရေရာမှုများ၊ မတည်ငြိမ်မှုများ ပိုမိုဖြစ်ပွားလာကြောင်း၊ ဗိုလ်ကျစိုးမိုးရေးပုံစံသစ်များ၊ အင်အားသုံး

^{၂/} Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Cooperation among States

^{၃/} Charter of Rights and Obligations of National Economies

^{၄/} Multi-polar World (အင်အားကြီးနိုင်ငံအများ ပေါ်ထွက်လွှမ်းမိုးလာသည့်ကမ္ဘာ)

^{၅/} International Order

နိုင်ငံရေးနှင့် ကျူးကျော်မှုပုံစံသစ်များ တိုးတက်ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ သမားရိုးကျနှင့် အစဉ်အလာ မဟုတ်သော လုံခြုံရေး ခြိမ်းခြောက်မှုများလည်း ရောယှက်နေပြီး၊ စားနပ် ရိက္ခာလုံခြုံမှု၊ ရာသီဥတုပြောင်းလဲမှုနှင့် အခြားသော ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာပြဿနာများ ပိုမို ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ ငြိမ်းချမ်းရေးထိန်းသိမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံအားလုံးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု မြှင့်တင် ရေးသည် ရှည်လျားခက်ခဲသော ခရီးအဖြစ် တည်ရှိနေဆဲဖြစ်ပါသည်။

အခြေအနေသစ်များအရ ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူယှဉ်တွဲနေထိုင်ရေး မူကြီး(၅)ရပ်ကို လက်ခံ ကျင့်သုံးရေးသည် နိုင်ငံတကာနယ်ပယ်တွင် ညီမျှခြင်းနှင့် တရားမျှတမှုကို ထိန်းသိမ်းရန်၊ ကမ္ဘာ့ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်တည်ငြိမ်ရေးတို့ကို ထိန်းသိမ်းရန် လွန်စွာအရေးကြီးလှပါသည်။ ယင်းတို့၏ အသုံးဝင်အပ်စပ်မှုနှင့် ခိုင်မာသည့်ပဓာနကျမှုကြောင့် ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူယှဉ်တွဲနေထိုင်ရေး မူကြီး (၅)ရပ်သည် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများအကြား ချစ်ကြည်ရင်းနှီးစွာဆက်ဆံရေးအတွက် ဆက်လက် ထိန်းကျောင်း သွားမည်ဖြစ်ပြီး နိုင်ငံများအား ၎င်းတို့၏တရားမျှတသော အခွင့်အရေးများ ကျင့်သုံးရေးနှင့် ၎င်းတို့၏ တာဝန်များကို ဖြည့်ဆည်းရန် နယ်နိမိတ်စည်းမျဉ်း သတ်မှတ်ပေးရန်၊ သမိုင်းကြောင်းအရ ကျန်ရှိသော ပြဿနာများနှင့် နိုင်ငံတကာအငြင်းပွားမှုများကို ငြိမ်းချမ်းစွာ ဖြေရှင်းမည့် ထိရောက်သော နည်းလမ်းများကို ဖော်ထုတ်ရန်၊ ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများအတွက် ၎င်းတို့၏ အကျိုး စီးပွားကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေး၊ နိုင်ငံအားလုံး ဘုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့် အားလုံး အကျိုး ရှိမည့်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု မြှင့်တင်ရေးအတွက် အခြေအနေကောင်းများကို ဖန်တီးဖော်ထုတ်ရန် ပိုမိုတရားမျှတပြီး ဆီလျော်သည့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အခြေအနေ တည်ထောင်ရေးအတွက် အခြေခံအချက်များကို ဆက်လက်ကူညီ ချမှတ်သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

အပိုဒ် (၃)

၄။ ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူယှဉ်တွဲနေထိုင်ရေး မူကြီး(၅)ရပ်ကို ပူးတွဲစတင်ခဲ့သည့် နိုင်ငံများဖြစ် ကြသော တရုတ်၊ အိန္ဒိယနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတို့သည် ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူယှဉ်တွဲ နေထိုင်ရေး မူကြီး (၅)ရပ်၏ လမ်းညွှန်မှုဖြင့် အိမ်နီးချင်းကောင်း ဆက်ဆံရေး၊ ချစ်ကြည်ရင်းနှီးမှုနှင့် ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှုကို မြှင့်တင်လျက်ရှိပြီး၊ ၎င်းနိုင်ငံများနှင့် ပြည်သူများ၏အကျိုးကို ဆောင်ကြဉ်းကာ အာရှဒေသနှင့် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး၊ တည်ငြိမ်ရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုအတွက် အရေးပါသည့် ပံ့ပိုးထောက်ပံ့မှုဖြစ်စေပါသည်။

ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူယှဉ်တွဲနေထိုင်ရေးမူကြီး (၅)ရပ်ကိုကြေညာခဲ့သည့် နှစ်(၆၀)ပြည့် မြောက်သည့် အခါသမယတွင် တရုတ်၊ အိန္ဒိယနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတို့သည် ချစ်ကြည်ရင်းနှီးသော ဆက်ဆံရေးနှင့်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးကို ပိုမိုတိုးတက်ခိုင်မာစေခြင်းဖြင့် ဒေသတွင်း ငြိမ်းချမ်းစွာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးလမ်းကြောင်းကို လျှောက်လှမ်းကာ၊ ငြိမ်းချမ်းရေး၊ တည်ငြိမ်ရေးနှင့် ကြွယ်ဝ ချမ်းသာရေးတို့ကို မြှင့်တင်လျက် တရားမျှတပြီး ဒီမိုကရေစီနည်းလမ်းကျ၍ သဟဇာတဖြစ်သည့် ကမ္ဘာ့ဆက်ဆံရေးအခြေအနေ တစ်ရပ်ဖြစ်ပေါ်စေရေး တိုက်တွန်းဆောင်ရွက်ရန်၊ လုံခြုံရေး အာမခံမှုတည်ဆောက်ရေး၊ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုရလဒ်များကိုမျှဝေခံစားရေးနှင့် ပိုမိုတောက်ပသည့် အနာဂတ်ကဏ္ဍသစ်ဖွင့်လှစ်ရေး အတူတကွဆောင်ရွက်သွားရန် ငြိမ်းချမ်းစွာအတူယှဉ်တွဲ

နေထိုင်ရေး မူကြီး(၅)ရပ် ရည်မှန်းချက်များကို ဆက်လက်ဆောင်ကြဉ်း သွားရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြ ပါသည်။

၅။ “တစ်နိုင်ငံ၏ အချုပ်အခြာအာဏာနှင့် နယ်မြေတည်တံ့ခိုင်မြဲရေးကို လေးစားရန်၊ တစ်နိုင်ငံ နှင့်တစ်နိုင်ငံ ကျူးကျော်မှု မပြုလုပ်ရန်၊ တစ်နိုင်ငံ၏ ပြည်တွင်းရေးကို အခြားတစ်နိုင်ငံမှ ဝင်ရောက် စွက်ဖက်ခြင်း မပြုရန်၊ တန်းတူညီမျှမှု အပြန်အလှန်အကျိုးဖြစ်ထွန်းရန်နှင့် ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူယှဉ်တွဲနေထိုင်ရန်ဟူသော ငြိမ်းချမ်းစွာအတူယှဉ်တွဲနေထိုင်ရေးမူကြီး (၅)ရပ်”ကို အခြေခံပြီး တရုတ်၊ အိန္ဒိယနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတို့သည် အောက်ပါအချက်များကို အဆိုပြုရန် ယင်းတို့၏ဆန္ဒကို လေးနက်စွာ ဖော်ပြခဲ့ကြပါသည်-

(၁) အချုပ်အခြာအာဏာ တန်းတူညီမျှမှုရှိရေး ထိန်းသိမ်းရန်။

အချုပ်အခြာအာဏာ တန်းတူညီမျှမှုရှိရေးသည် နိုင်ငံအားလုံးမှ ကျင့်သုံးသည့် မူဝါဒ တစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။ အချုပ်အခြာအာဏာနှင့် နယ်မြေတည်တံ့မှုအား ချိုးဖောက်မှုကို ခွင့်ပြုမည်မဟုတ်ပါ။ နိုင်ငံကြီးငယ်မဟူ၊ ဆင်းရဲချမ်းသာမရွေး၊ အင်အားကြီးမားနည်းပါး သည်ဖြစ်စေ နိုင်ငံ အားလုံးသည် တန်းတူဖြစ်ကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် တစ်နိုင်ငံ ချင်းစီ၏ လူမှုရေးစနစ်၊ အတွေးအခေါ်စနစ်နှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုး တက်မှုလမ်းစဉ်တို့ကို လေးစားကာ၊ တစ်နိုင်ငံနှင့် တစ်နိုင်ငံ၏ ပဓာနအကျိုးစီးပွားနှင့်စိုးရိမ်ပူပန်မှုတို့ကို လေးစားကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အခြားနိုင်ငံ၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက် မစွက်ဖက်ရေးကို အလေးထားပြီး၊ အခြားသော နိုင်ငံများ၏ တရားဝင်အစိုးရကို ပျက်ပြား စေမည့် အပြုအမူများအား ဆန့်ကျင်သည်။ လူမှုယဉ်ကျေးမှုများ၏ ကွဲပြားခြားနားမှုကို အပြည့်အဝလေးစားလျက်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်းများ၊ ယဉ်ကျေးမှုများနှင့် ကွဲပြားသောဘာသာရေးများအကြား ထိတွေ့ဆွေးနွေးမှုများ ပိုမိုတိုးမြှင့်၍၊ မတူခြားနားမှု များကို ဘေးဖယ်၍ ဘုံရပ်တည်ချက်ကို ရှာဖွေကာ မတူညီသည့်လူမှု ယဉ်ကျေးမှုများ အားလုံး ပါဝင်စေရန်၊ အပြန်အလှန်လေ့လာမှုနှင့် ဘုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုတို့အတွက် တွန်းအားပေးမည်ဖြစ်ပါသည်။

(၂) နှစ်ဦးနှစ်ဖက်အကျိုးရှိစေသည့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုများရရှိစေရန်။ ကျွန်ုပ် တို့ သည် အပြန်အလှန် အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမည့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုများ တိုးမြှင့်၍ အားလုံး မျှဝေခံစားနိုင်မည့် ဘုံတိုးတက်မှုနှင့်ဖွံ့ဖြိုးမှုအကျိုးစီးပွားများနှင့်အတူ မျှော်မှန်းချက် တူညီသည့် အသိုက်အဝန်းတစ်ရပ်ကို တည်ဆောက်ကြမည်ဖြစ်သည်။ ပွင့်လင်းပြီး ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်သည့် နှစ်ဖက်အကျိုးရှိစေသော ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးနှင့်ကုန်သွယ်ရေးစနစ် တိုးတက် ဖြစ်ပေါ်စေရန် ကြိုးပမ်းတည်ဆောက်မည်ဖြစ်ပြီး၊ ပုံစံမျိုးစုံဖြင့် ကုန်သွယ်ရေးနှင့် ရင်းနှီး မြှုပ်နှံမှုဆိုင်ရာ ကာကွယ်သည့်မူဝါဒကို ဆန့်ကျင်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ရေရှည် တည်တံ့သော စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးနှင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ တိုးတက်မှုများကို မြှင့်တင်ဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်သည်။ ပိုမိုကောင်းမွန်ညီမျှသော နည်းလမ်းတစ်ခုဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု အကျိုးစီးပွားများအားလုံး မျှဝေခံစားနိုင်ကြစေရေးအတွက် ကျွန်ုပ် တို့သည် အာရှဒေသတွင်း ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကို ပိုမိုနက်ရှိုင်းစေမည်ဖြစ်ပြီး၊

ပိုးလမ်းမကြီး စီးပွားရေးရစ်နှောင်မှု^၆နှင့် (၂၁)ရာစုအဏ္ဏဝါ ပိုးလမ်းမကြီး^၂/ တည်ဆောက်ရန်၊ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်၊ တရုတ်၊ အိန္ဒိယနှင့်မြန်မာနိုင်ငံစီးပွားရေးစင်္ကြံ^၃/တိုးတက်လာစေရန် အတူတကွ ဆောင်ရွက် ကြမည်ဖြစ်သည်။

(၃) ဘုံလုံခြုံရေးအတွက် လုပ်ဆောင်သွားရန်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ငြိမ်းချမ်းစွာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုလမ်းကြောင်းကို လိုက်နာကျင့်သုံးရန် နိုင်ငံအားလုံးကို အားပေးတိုက်တွန်း၍ ပြည့်စုံသည့် ဘုံပူးပေါင်းပါဝင်သော စဉ်ဆက်မပြတ်လုံခြုံရေးကို အားပေးထောက်ခံသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အပြန်အလှန်မကျူးကျော်ရန်နှင့် မတူညီမှုများနှင့် အငြင်းပွားမှုများကို ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းခြင်းဖြင့် ငြိမ်းချမ်းစွာဖြေရှင်းရန် သန့်ဋ္ဌာန်ပြုသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အင်အားအသုံးပြု ခြိမ်းခြောက်မှုများ၊ စစ်ပွဲများ(သို့မဟုတ်)ကျူးကျော်မှုများနှင့် အကြမ်းဖက်မှုပုံစံမျိုးစုံကို ဆန့်ကျင်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အာရှ-ပစိဖိတ်ဒေသအတွက် ပွင့်လင်းမြင်သာ၍တူညီသော အခြေခံလုံခြုံရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု ပိသုကာတစ်ရပ် တည်ဆောက်ကာ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် လုံခြုံရေးကို ပူးတွဲထိန်းသိမ်းသွားမည်ဖြစ်သည်။

(၄) ညီမျှမှုနှင့်တရားမျှတမှုကိုထိန်းသိမ်းရန်။ နိုင်ငံတကာ ဆက်ဆံရေးတွင် ဒီမိုကရေစီကို မြှင့်တင်၍၊ ကမ္ဘာ့ရည်မှန်းချက်ကြမ္မာကို နိုင်ငံအားလုံး၏ ပြည်သူများက ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်ကို ထောက်ခံသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗိုလ်ကျစိုးမိုးမှုနှင့် အင်အားသုံးနိုင်ငံရေးစနစ်၊ အားနည်းသူကို အနိုင်ကျင့်ခြင်းနှင့် ဆင်းရဲသူများကို ချမ်းသာသူများက ဖိနှိပ်ခြင်း အလေ့အကျင့်တို့ကို ပြင်းထန်စွာဆန့်ကျင်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် နိုင်ငံတကာ ဥပဒေနှင့် နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေးအခြေအနေများ၏ အခွင့်အာဏာနှင့်လေးနက်မှုတို့အတွက် ရပ်တည်ကာ စံနှုန်းနှစ်မျိုးဖြင့် ခွဲခြားဆက်ဆံမှုများကိုဆန့်ကျင်သည်။ ပိုင်းခြားထားသည့် တာဝန်ဝတ္တရားများနှင့်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု စည်းမျဉ်းများ၏ ဘုံအခြေခံစည်းမျဉ်းများ၏ ထိန်းကျောင်းမှုဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ၏ တရားနည်းလမ်းကျသည့် အခွင့်အရေးများနှင့် အကျိုးစီးပွားများကို ခိုင်မာစွာထိန်းသိမ်းလက်ခံသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဂျီ-၂၀ ^၄/၊ ရှန်ဟိုင်း ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့(အက်စ်စီအို)^၅/၊ ဘရာဇီးလ်၊ ရုရှား၊ အိန္ဒိယနှင့် တောင်အာဖရိကအဖွဲ့ (ဘီအာရ်အိုင်စီအက်စ်-ဘရစ်ဂ်စ်)^၆/၊ အာဆီယံ၊ တောင်အာရှဒေသ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့(ဆာဒ်)^၇နှင့် နိုင်ငံတကာအရေးကိစ္စများတွင် တက်ကြွသော အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်ဆောင်ရွက်နေသည့် အခြားသောအဖွဲ့အစည်းများကို ထောက်ခံသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေးအခြေအနေများကို တရားမျှတ၍ ကြောင်းကျိုးဆီလျော်သည့်ပန်းတိုင်သို့ ဦးတည်စေရန် ဆောင်ရွက်ကြမည်ဖြစ်သည်။

^၆/ Silk Road Economic Belt

^၂/ 21st Century Maritime Silk Road

^၃/ BCIM Economic Corridor (Bangladesh, China, India and Myanmar)

^၄/ G-20

^၅/ Shanghai Cooperation Organization (SCO)

^၆/ BRICS

^၇/ SAARC (South Asian Association for Regional Cooperation)

(၅) ဗဟုမဏ္ဍိုင်ပြုကမ္ဘာတစ်ခုကို ဖြစ်ပေါ်စေရန်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗဟုမဏ္ဍိုင်ပြု ကမ္ဘာတစ်ခုဖြစ်ပေါ်စေရန်၊ တက်ကြွစွာဆောင်ရွက်၍ ကွဲပြားသော အင်အားစုများအကြား သဟာဇာတဖြစ်သော အတူယှဉ်တွဲတည်ရှိမှုကို အားပေးထောက်ခံကြမည်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများအကြား စည်းလုံးညီညွတ်မှုနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကို မြှင့်တင်ကာ၊ နိုင်ငံတကာအရေးကိစ္စရပ်များတွင် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ၏ ဆန္ဒနှင့်ထုတ်ဖော် တင်ပြမှုများ တိုးမြှင့်ရေးဆိုင်ရာ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုများကို ထောက်ခံသွားမည်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများနှင့် ဖွံ့ဖြိုးပြီး နိုင်ငံများအကြား အပြန်အလှန်နားလည်မှုနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုများကို တိုးမြှင့်သွားမည်ဖြစ်ပြီး၊ နိုင်ငံကြီးများအကြား ဆက်ဆံရေး ပုံစံသစ်တည်ဆောက်ရန်နှင့် အားလုံးပါဝင်မှု၊ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုနှင့်ကွဲပြားမှုများအပေါ် အခြေခံ၍ သံတမန်ဆိုင်ရာ အတွေးအမြင်များနှင့် နည်းလမ်းစည်းမျဉ်းသစ်များလည်း ဖော်ထုတ်သွားမည်ဖြစ်သည်။

(၆) မြန်မာ-တရုတ်-အိန္ဒိယသုံးနိုင်ငံတို့အနေဖြင့် ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူယှဉ်တွဲနေထိုင်ရေး မူကြီး(၅)ရပ်သည် မိမိတို့၏လက်ရှိကာလ သဘောတရားသစ်များအရ ပိုမိုတိုးတက် ခိုင်မာ မှုကို ပြသမည်ဟု ယုံကြည်သည်။ မိမိတို့အနေဖြင့် အခြားသောငြိမ်းချမ်းရေး ချစ်မြတ်နိုးသည့် နိုင်ငံများ၊ ပြည်သူများနှင့်အတူ ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူယှဉ်တွဲနေထိုင်ရေး မူကြီး(၅)ရပ်ကို တိုးမြှင့်ကျင့်သုံးရန်နှင့် သာတူညီမျှမှုယုံကြည်မှုအားလုံးပါဝင်မှု၊ အပြန်အလှန် လေ့လာမှုနှင့် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်အကျိုးရှိစေသည့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုများကို ထင်ဟပ်ဖော်ပြသည့် နိုင်ငံ တကာဆက်ဆံရေးပုံစံသစ်တစ်ရပ် တည်ထောင်ရန်နှင့် လူသားတစ်ရပ်လုံး ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် တိုးတက်ရေးအတွက် အထောက်အကူဖြစ်စေရန် အသင့်ရှိသည်။
